

Mezey Katalin:

Ha nem is úgy

Érzem, hogyan fut ki lábam alól
az idő:
levest főzök, nézem a gyerekek
házi feladatát
és közben tarkómban
ketyeg az időzített szerkezet,
aminek napját, óráját nem tudom,
csak azt, hogy beállítva jár.
Mint halálraitélt
végtelen éjszakája,
olyan rövid csak
amivel rendelkezem,
mert tudom, hogy lejár.

Várom a sok henye közöny,
és elutasítás ellenszerét,
amitől mégis
elnyeri jutalmát
az örök buzgalom.
S helyette egyre csak kioktatás,
ingerült szó,
szemöldök-ráncolt ugratás jön,
s én idomítva rándulok
a hangosan ki sem mondott parancsra.
Csöndes, meghajtott zászlajú
lelkiterroiban telnek napjaim,
miközben mégis készül valami.
Ha nem is úgy, ahogy
– az első rossz szótól könnybefutó –
remények tervbe vették.